

DE TREBALLADOR

Hi ha diverses coses que et poden remoure la consciència, però què passa quan et converteixes en escarabat? La consciència ja no té gaire sentit ni importància; ets una bèstia, un animal, una cosa sense sentiments. I us preguntareu: «Què diu aquest ara?» Deixeu-me explicar-vos la meva història i presentar-me com l'escarabat fastigós que he estat.

Em dic Gregor, Gregor Samsa. Vaig ser un gran treballador que mantenia una humil família burgesa. Jo era imprescindible per als meus, potser perquè ho pagava tot... Bé, tant se val. El pare estava endeutat i jo, doncs, vaig haver de rescatar-lo. Però poseu-vos en el cas hipotètic que un dia, enmig de la vostra rutina, un incident trenca la normalitat i tot es torna diferent d'abans. M'explico: imagineu que un dia obriu els ulls disposats a aixecar-vos quan, de sobte, noteu un mal de cos insuportable i només veieu unes potes fastigoses ballant descontroladament. La meva primera impressió? Bé, estava massa adormit per recordar-ho. A poc a poc vaig anar perdent facultats humanes. Intentava comunicar-me però ningú m'entenia, volia menjar però no m'agradava el que em donaven, volia moure'm però sentia que si no era per la paret no estava còmode...

La meva família? Al principi tots estaven una mica desconcertats i amb esperança que jo tornés a la meua forma original. Al cap del temps van considerar que allò era irremeiable i van començar a odiar-me. Sentia que ja no els pertanyia, que era un destorb, que només volien veure'm mort i que per això em maltractaven.

Sí, vaig convertir-me en un ésser odiós, fastigós, repugnant, incompès...

Bé, només desitjo que ara siguin feliços. Les seves pregàries per fer-me desaparèixer i perdre'm de vista van ser escoltades pel bon Déu. Avui us parlo des de lluny, lluny d'aquesta societat miserable, que per fortuna ja he abandonat. Ara, finalment, puc viure en pau.